

Мова – суспільне явище

Найбільше і найдорожче добро в кожного народу - це його мова, ота жива схованка людського духу, його багата скарбниця, в яку народ складає і своє давнє життя, і свої сподіванки, розум, дослід, почування.
П.Мирний

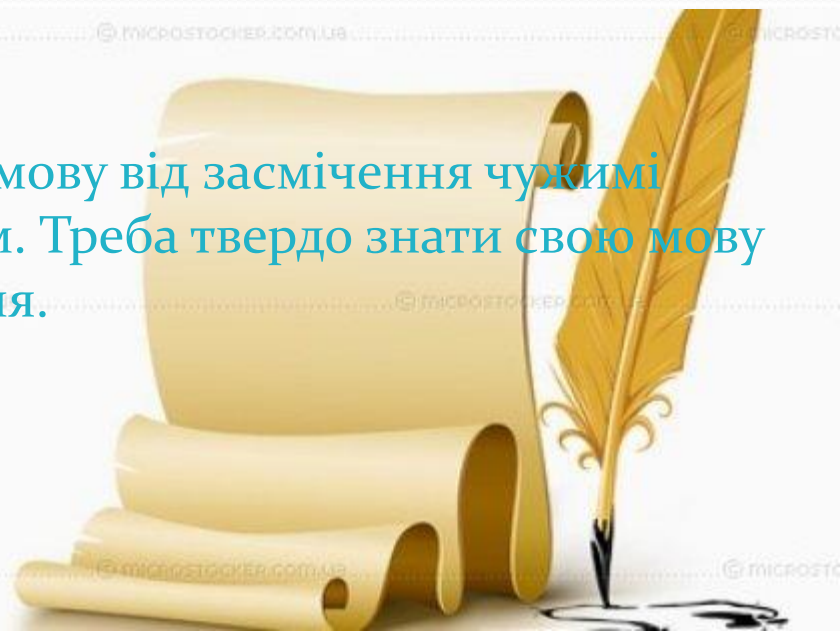
- Мова — найвагоміше надбання кожної окремої людини і найбільша суспільна цінність. Мова — явище водночас індивідуальне й соціальне: вона обслуговує і кожну окрему людину, й усе суспільство. Основні її функції — оформлення думок (мислетворча функція) і міжлюдське спілкування (комунікативна функція). Мова однаково спрямована як у внутрішній, психічний, так і в зовнішній, соціальний світ людини. Завдяки цьому вона виконує визначальні особистісні і суспільні функції.

Для суспільства особливо важливі такі функції мови:

- *об'єднавча* — мова об'єднує людей, створює в них відчуття групової єдності, групової ідентичності і, отже, сприяє перетворенню населення на суспільство;
- *організуюча* — мова виступає засобом планування, мобілізації зусиль, адекватного передавання волі від одних структур суспільства до інших;
- *інформаційна* — мова забезпечує «здатність підтримувати й відтворювати високу інтенсивність внутрішніх зв'язків», якими поширюються інтелектуальні й моральні імпульси, що пронизують усе суспільство;
- *когнітивна* — мова є засобом пізнання та освоєння навколишнього світу й поширення набутих знань серед членів усього суспільства;
- *аккумулятивна* — мова нагромаджує, зберігає й передає життєво важливий суспільно-історичний досвід від покоління до покоління.

Слова відомих людей про українську мову:

- Людина байдужа до рідної мови - дикун. Вона шкідлива самою своєю суттю, бо її байдужість до мови породжується цілковитою байдужістю цієї людини до минулого, сучасного і майбутнього свого народу.
К.Паустовський
- Мова - така специфічна особливість нації, яку нація може втратити лише в найостаннішу чергу.
Ф.П.Філін
- Уся річ у тому, щоб оберігати свою мову від засмічення чужими словами й інородним вимовленням. Треба твердо знати свою мову й любити прекрасне рідне мовлення.
Ф.В.Гладков

Вірші про рідну мову:

- Якщо з українською мовою
В тебе, друже, не все гаразд,
Не вважай її примусовою,
Полюби, як весною ряст.
Примусова тим, хто цурається,
А хто любить, той легко вчить:
Все, як пишеться, в ній
вимовляється, -
Все, як пісня, у ній звучить.
І журлива вона, й піднесена,
тільки фальш для неї чужа.
В ній душа Шевченкова й Лесина,
І Франкова у ній душа.
Дорожи українською мовою,
Рідна мова - основа життя.
Хіба мати бува примусовою?
Непутящим бува дитя!

Д. Білоус

Велична, щедра і прекрасна
мова.

Прозора й чиста, як гірська вода,
Це України мова барвінкова,
Така багата й вічно молода.

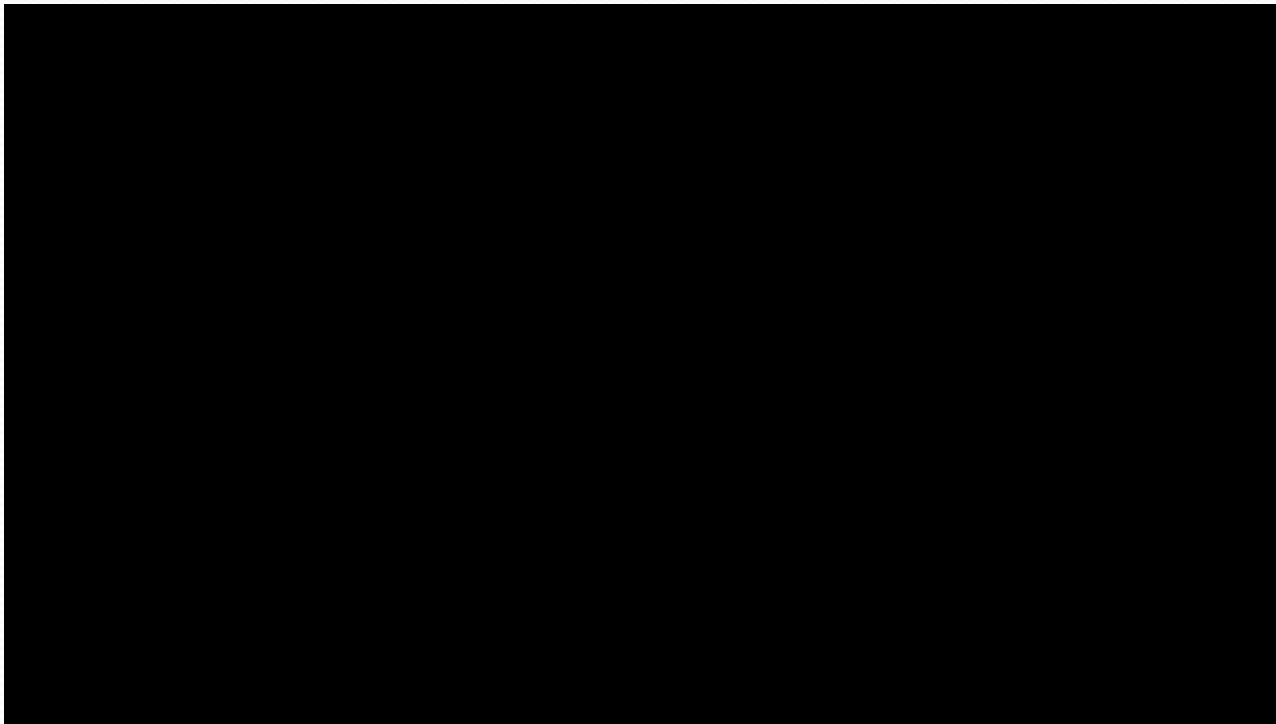
Рідна мова, мов гірська вода,
Рідна мова вічно молода,
Рідна мова, в серці з ранніх літ
Гордо лине мова у політ!

Вона, як ніжна пісня колискова,
Заходить в серце й думи з ранніх
літ,
Це мова, наче пташка світанкова,
Що гордо лине у політ!

Ю. Косинська

Я – українець!

Дякуємо за
перегляд!

